

Република Србија
 МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА
 ДИСЦИПЛИНСКА КОМИСИЈА
ВЕЋЕ У НОВОМ САДУ
 Број: 116-2176/16
 Датум 22.12.2016.година
НОВИ САД

УПРАВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
 Ул. Немањина бр. 9

Б Е О Г Р А Д

ТУЖИЛАЦ: ТРБОВИЋ МЛАДЕН из Панчева, заступан по Синдикату полиције Слога, Драган Жебељан,
 ул.Дурмиторска 11-15, Београд.

ТУЖЕНИ: МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА, Дисциплинска комисија, Веће у Н. Саду.

ПОБИЈАНИ АКТ: Решење Дисциплинске комисије, Веће у Н.Саду, бр.116-2176/16 од 05.10.2016.г.

ОДГОВОР НА ТУЖБУ

на бр. 16 У. 16086/16 од 28.11.2016.г.

Тужени доставља одговор на тужбу Младена Трбовића из Панчева кога заступа Синдикат полиције „Слога“, Драган Жебељан, Дурмиторска 11-15, Београд у дисциплинском поступку који се водио против тужиоца под бројем 116-2176/16.

Тужени се противи тужби и наводи да је иста неоснована, те предлаже да се тужба одбије. Дисциплински поступак против Младена Трбовића је спроведен у складу са постојећим прописима и решење је донето на основу потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања, на основу којег је правилно примењено материјално право.

Решењем дисциплинског старешине ПУ у Панчеву, бр. 116-2176/16 од 02.09.2016. године, запослени полицијски службеник Трбовић Младен, полицајац у ПИ Југ ПУ у Панчеву, оглашен је одговорним за тешку повреду службене дужности из чл. 207. ст. 1. тач. 18. Закона о полицији и изречена му је дисциплинска мера – престанак радног односа. Против наведеног Решења, запослени Трбовић Младен је, преко заступника Жебељан Драгана, председника Синдиката полиције Слога из Београда, уложио благовремен и дозвољен Приговор. У Приговору је наведено да се он подноси из свих законских разлога.

Разматрајући Приговор, оспорено Решење и списе предмета, Дисциплинска комисија МУП-а Републике Србије-Веће у Новом Саду је утврдило да је Приговор неоснован, а оспорено Решење правилно и на закону засновано. Увидом у списе предмета, Веће је утврдило да је поступак који је претходио доношењу Решења правилно и законито спроведен, да је правилно и потпуно утврђено чињенично стање, на темељан начин спроведен доказни поступак, изведен је правилан закључак у погледу одговорности запосленог, а на основу свих доказаних чињеница правилно је примењен материјални пропис у конкретном случају, односно да је дисциплински поступак у целости спроведен на законит начин.

Између осталог, а што је наведено у другостепеном Решењу Већа, запосленом су на усменој расправи пред првостепеним органом на његов усмени захтев да му се предочи све на основу чега је донет Закључак о покретању дисциплинског

поступка, показани списи предмета, поводом којих се изјаснио у својој изјави на Записник са усмене расправе, који је својеручно потписао, чиме је потврдио и чињеницу да су му сви релевантни списи овог предмета предочени, односно омогућено му је да се изјасни о свим чињеницама и околностима на којима треба да се заснива решење, сходно члану 133. Закона о општем управном поступку, због чега, дакле, није стајала примедба да су повређени чл. 70. ст. 3. Закона о општем управном поступку и чл. 213. Закона о полицији. Поред тога, на његов писмени захтев, и примерак Записника са усмене расправе му је достављен преко ПИ Југ.

У вези са наводима из Приговора у вези са раздуживањем опреме, јасно је да је запослени након уручења Решења о распоређивању имао примарну обавезу да се јави неком од надлежних старешина у ПУ у Панчеву, а да је његова секундарна обавеза била примопредаја и раздуживање у претходној организационој јединици. Старешина организационе јединице у коју је распоређен је, сасвим логично, дужан да му омогући да се раздужи у претходној организационој јединици. Значи, запослени је могао и морао да се јави новом старешини у ПУ у Панчеву и да, након тога, уз даље договоре и консултације између старешина две организационе јединице МУП-а РС, изврши обавезу раздуживања. Решење о распоређивању запосленог и примедбе на њега нису биле предмет овог дисциплинског поступка, због чега оно није ни требало бити разматрано. Предмет овог дисциплинског поступка су изостанци запосленог за дане од 22. до 25.07.2016. године, а не датум доношења и датум са којим се распоређује запослени у Решењу о распоређивању, јер оно производи правно дејство од дана достављања, а жалба на решење не одлаже њено извршење, како је то у изреци решења и констатовано. Иако је у изреци Решења о распоређивању конкретно радно место означено редним бројем, у њој је наведено да се запослени распоређује у Одељење полиције ПУ у Панчеву. ПИ Југ се налази у организационом саставу Одељења полиције ПУ у Панчеву.

Везано за примедбе да је име и презиме запосленог накнадно дописано у дневне распореде рада и да није електронски заведено, Веће истиче да је организација и природа посла у полицијским испоставама и полицијским станицама таква да се у пракси подаци у електронском распореду рада могу ручно допунити и изменити (нпр. изненадна одсуства, актуелна безбедносна ситуација, премештаји и др.), уз печат и потпис овлашћеног полицијског службеника, с обзиром на то да се он сачињава најкасније 48 сати пре дана за који се полицијски службеници на рад распоређују. Није од значаја за решавање ове ствари ни то да ли су командир ПИ Југ и Одељење полиције били обавештени о овом распоређивању, ко је предлагач распоређивања и слично, већ је одлучна чињеница да је запосленом уручено Решење о распоређивању 21.07.2016. године, након чега је исти био дужан да се наредног радног дана обрати и јави у нову организациону јединицу у коју је распоређен, јер жалба на решење не одлаже његово извршење.

Неосноване су примедбе у Приговору да дисциплински старешина при изрицању дисциплинске мере није узео у обзир чл. 216. Закона о полицији, јер се приликом одлучивања о дисциплинској мери позвао на тај правни основ, као и на чл. 7. Уредбе о дисциплинској одговорности у МУП, а навео је и прописане критеријуме. Најтежа дисциплинска мера—престанак радног односа изречена је запосленом на основу образложене оцене дисциплинског старешине у последњем пасусу треће стране и првом, другом и трећем пасусу четврте стране решења, који је у конкретном случају, дакле, узео у обзир све околности на које је био обавезан приликом изрицања дисциплинске мере.

Дисциплински старешина није на довољно јасан начин формулисао контекст узимања у обзир олакшавајућу околност да запослени није раније дисциплински кажњаван. У том смислу, Веће је становишта да су у овој конкретној ствари отежавајуће околности под којим је запосленом изречена најтежа дисциплинска мера превагнуле на једином изнетом олакшавајућом околности да није раније дисциплински кажњаван.

С тим у вези, иако се на дисциплински поступак у Министарству унутрашњих послова Републике Србије примењују одредбе Закона о полицији, који представља *lex specialis* у односу на Закон о државним службеницима ("Службени гласник Р Србије", бр. 79/05 ... 99/14), за напомену је да је у члану 131. ст. 1. тач. 4. Закона о државним службеницима прописан престанак радног односа по сили закона за овакве радње нечињења, односно за неоправдани изостанак с рада најмање три узастопна радна дана – трећег дана изостанка с рада.

Такође, наводи у Приговору да је дисциплински старешина без образложења заузео став да је запослени повреду извршио са умишљајем, су утврђени као недостатак и од стране Већа, које је става да је запослени имао потребан степен одговорности, с обзиром да је запослени са својством полицијског службеника са дугогодишњим радним стажом, морао знати за обавезу одласка и јављања у нову организациону јединицу наредног радног дана по уручењу Решења о распоређивању, нарочито због тога што је у диспозитиву тог Решења наведено да жалба не одлаже његово извршење. Веће је, дакле, на описан начин, изнело разлоге који оправдавају одлуку првостепеног органа, ценивши, на основу чл. 230. ст. 2. Закона о општем управном поступку, да ови недостаци нису могли имати утицаја на решење управне ствари.

На основу изведених доказа, несумњиво је утврђено да је запослени Трбовић Младен, Решењем Дирекције полиције МУП Р Србије, 03 бр. 112-252/2016-4, од 22.6.2016. године, распоређен са 15.6.2016. године, на радно место полицајац у Одељењу полиције ПУ у Панчеву, утврђено под редним бројем 03.31.2.22 у Правилнику о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у МУП, Пов. 01 број: 2149/16, од 02.03.2016. године, у чијем диспозитиву је наведено да жалба не одлаже његово извршење. Ово Решење је уручено запосленом 21.7.2016. године. Запослени је тек 29.7.2016. године дошао и јавио се командиру ПИ Југ ПУ у Панчеву, предајући тада Потврду о наступању привремене спречености за рад запосленог бр. 4034/РМУП, од 26.7.2016. године, у којој је наведено да је он спречен за рад због болести, и Извештај о привременој спречености за рад наведеног Завода, од 28.7.2016. године, у ком је наведено да је **привремено спречен за рад од 26. до 31.7.2016. године, чиме је оправдао своје изостанке за тај период. У периоду од 22. до 25.7.2016. године, запослени није ступио на рад у просторије ПУ у Панчеву, није се јавио непосредним старешинама, нити је оправдао те своје изостанке.**

Чињенично стање је утврђено саслушањем запосленог и увидом у списе дисциплинског предмета. На основу изјаве запосленог утврђено је да му је Решење о распоређивању уручено 21.7.2016. године, да од 22. до 25.7.2016. године није долазио на посао у ПУ у Панчеву, нити у ПИ Југ, да се командиру те Полицијске испоставе јавио 29.7.2016. године, када је донео дознаке о привременој спречености за рад. Увидом у фотокопију Решења о распоређивању, утврђено је да му је оно уручено 21.7.2016. године, а у фотокопије Потврде и Извештаја о привременој спречености за рад - да је био спречен за рад због болести од 26. до 31.7.2016. године. На основу Извештаја командира ПИ Југ, утврђено је да му се запослени јавио 29.7.2016. године, када је предао и Потврду и Извештај о привременој спречености за рад. Наведена писмена потврђују наводе из Решења да је запослени изостао са рада у ПУ у Панчеву од 22. до 25.7.2016. године, што ни он сам није порицао. Његови наводи о томе да није отишао у ПУ у Панчеву, јер је раздуживао опрему коју је имао на личном задужењу, нису оправдали његове изостанке са радног места на које је распоређен Решењем које му је уручено 21.7.2016. године.

На основу изнетог, а применом чл. 230. Закона о општем управном поступку, решено је као у диспозитиву.

Из напред изнетих разлога тужени остаје при ставу да се Тужба одбије у целости.

Прилози :

1. Предлог за покретање дисциплинског поступка ПИ Панчево "Југ" од 01.08.2016.г. са прилозима: фотокопија решења о распоређивању од 22.06.2016.г. , извештај о привременој спречености за рад , потврда о наступању привремене спречености за рад четири дневна распореда рада .
2. Овлашћење начелника ПУ за Тоскић Горана од 01.08.2016.г.
3. Закључак о покретању дисциплинског поступка од 12.08.2016.г. са доставницом
4. Записници о дисциплинској расправи од 24.08.2016.г. и 31.08.2016.г.
5. допис дисциплинског старешине од 08.09.2016.г. о достави записника
6. допис дисциплинског старешине ПИ „Југ“ од 31.08.2016.г.
7. Извештај командира ПИ Југ бр.116-2176/16 од 01.09.2016.г.
8. службена белешка командира ПИ Југ бр.276-08/16 од 09.08.2016.г.
9. допис дисциплинског старешине од 31.08.2016.г. МУП РС УКП
10. првостепено решење од 02..09.2016.г. са доставницама
11. Приговор запосленог од 16.09.2016.г. са пуномоћјем од 02.09.2016.г.
12. другостепено решење од 05.10.2016.г. са доставницом
13. записник о већању и гласању

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
Петар Јеличић